

руба спроти него, Облечи съ дете Голомеше. *М. 173.* Векию сѣстру Векию, Мома избрана! *D. S. 7, 70—71.*

Избѣсѣ *м. св. Избѣс(ю)вамъ м. дл.* перевѣшаю, казню чрезъ повѣшеніе: Деца-та да имъ породишъ, Попови да имъ изколишъ, Владици да имъ избесишъ. *М. 81.* Рудольфъ развалилъ повече отъ 70 разбойнически замкове, а тѣхны-тѣ притяжатели заповѣдалъ безъ съжаленіе да избѣсѣятъ. *I. 200.* Войвода търновскій не извѣсти Султану, нѣ абіе безъ никакъвъ сѣдъ избѣси предаденіа му старѣйшины, та послѣ извѣсти за смъртъ имъ въ Цариградъ. *Гл. 229.* Пашата ще ва избеси единъ по-единъ по байрама. *Ст. 42.* Ние сме изловени, избѣсени и изсѣчени! *Рш. 55.*

Изби́ко́лѣ *м. св. Изби́ка́лямъ м. дл.* обойду, обхожу: Изби́каляхъ всяко мѣсто на всякъдѣ. *Р. С. 65.* Венушъ въ срѣда-та на Ноемврия става Вечерница и избикаля до свѣршака на година-та както Стрѣлеца, тѣй и Козерога. *Л. Д. 1875, VII.* Самъ си избиколилъ сички-тѣ рибарници. *ib. 160.* Слуга-та зель паница-та и избиколилъ съ нея гости-тѣ. *ib. 160.* Малко-то дни, що преседяхъ въ София, употрѣбихъ за да избиколя околнота ѣ. *ib. 1876, 40.*

Изби́ране *с. с.* выборъ: Страшното избирание или да убіе еднобратіята си човѣцы, или да стане самоубіецъ. *Р. А. 116.*

Избира́чъ *с. м.* избиратель. *Бол.*

Изби́стри *м. св. Изби́стриювамъ м. дл.* очищу, очищаю, просвѣтлю, просвѣтляю; проясню, проясняю: Кавето е добро срѣдство да избистри мозакътъ. *З. 173.*

Изби́стри *са м. св. Изби́стриювамъ са Изби́стри́вамъ са м. дл.* стану, становлюсь, чистымъ, прозрачнымъ; просвѣтлюсь, просвѣтляюсь; прояснюсь, проясняюсь: Дорде ся не разбръка вода-та, не ся избистрива. *Ч. 153.* Умътъ ѣ е захваналъ да са избистрива изново. *З. 49.*

Изби́ж *м. св. Изби́вамъ м. дл.* 1) выбью, выбиваю; перебью, перебиваю: Да му ги (сுவѣрія-та) избіеши изъ ума, това е найтешко-то нѣщо. *Л. Д. 1871, 167.* Той трѣба да избне изъ главата си сѣка една фантазия, която му не принася сщественно полза. *З. 307.* А колцина съ куршумъ избихъ, и не помнѣ. *Тб. 84.* 2) покрою, покрываю (*сѣтью, каплями*): Крива-та, прѣди да ѣ избіе сипаница по вымято, чисто прѣживя, рови хранѣ-тѣ безъ да ѣде, трепере, и дава слабо и водяво млѣко. *Л. Д. 1874, 84.* Калина на дворъ заснала, Ситна ѣ роса избпо. *М. 130.* 3) дамъ, даю ростки, почки: Тии сички злакове, кѣту си разсадытъ, избыватъ отъ сѣрца си стѣбла, върху конхъ на-